

Sygn. akt V CSK 235/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa C. [...] Sp. z o.o. w L.

przeciwko R. K. i I. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej I. P.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża pozwanej I. P. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana I. P. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 grudnia 2013 r. Wyrok ten został zaskarżony w całości. Zapadł on w następstwie wniesienia m.in. przez pozwaną I. P. apelacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 lutego 2013 r.

W skardze kasacyjnej pozwanej podnoszono zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj. art. 4 w zw. z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, art. 5 i art. 353¹ k.c., art. 483 i 484 k.c., art., 5 k.c. w zw. z art. 483 i 484 k.c., art., 484 § 2 k.c., art. 357¹ k.c., art. 475 i art. 495 k.c. Wskazywano także na naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 i art. 382 k.p.c., art. 207 § 6 w zw. z art. 277 k.p.c. w zw. z art. 45 Konstytucji RP.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca stwierdziła, że w sprawie tej występuje istotne zagadnienie prawne, ponieważ konieczne jest jednoznaczne wyjaśnienie ogólniejszej kwestii, czy występują przesłanki odpowiedzialności prawnej z tytułu katy umownej, skoro niewywiązanie się przez pozwaną z obowiązków wynikających z umowy najmu wynikało z przyczyn przez nią niezawinionych (wypadek komunikacyjny). Ponadto – zdaniem skarżącej – skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd Apelacyjny błędnie uznał, że pozwana była przedsiębiorcą, mimo że faktycznie pozwana nigdy nie podjęła w sposób ciągły zorganizowanej działalności zarobkowej.

Skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie – uchylenia zaskarżonego wyroku i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analizując uzasadnienia orzeczeń obu Sądów *meriti*, treść skargi kasacyjnej pozwanej oraz zawartą w niej motywację prawną wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (s. 7 i n. skargi), Sąd Najwyższy stwierdził, że – wbrew stanowisku skarżącej – w sprawie nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i pkt 4 k.p.c. Przekonywające są przede wszystkim ustalenia Sądu Apelacyjnego co do tego, że pozwanej nie można było przypisać statusu przedsiębiorcy (s. 14-15 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Trzeba także wyraźnie stwierdzić, że uczestniczenie przez pozwaną w wypadku komunikacyjnym jest ryzykiem osobistym pozwanej jako najemcy i nie stanowi wystarczającej podstawy do przyjęcia, iż niewykonywanie obowiązków wynikających z umowy najmu lokalu użytkowego nastąpiło z przyczyn nieobciążających pozwaną.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Istniały podstawy do nieobciążenia pozwanej kosztami postępowania kasacyjnego w świetle art., 102 k.p.c. (k. 395 akt sprawy).

[aw]